

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Martiny Radkové v právní věci žalobce **K. N.**, bytem Z. 1, proti žalovanému **Státnímu pozemkovému úřadu**, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, za účasti osoby zúčastněné na řízení obce Zvole, se sídlem Zvole 123, o **přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2013, č. j. SPU 477463/2013, ve věci komplexních pozemkových úprav,**

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce je vlastníkem pozemků zapsaných na LV X v k. ú. Zvole u Zábřeha, obec Zvole. Dne 11. 6. 2013 vydal Státní pozemkový úřad, Krajského pozemkového úřadu pro Olomoucký kraj, pobočky Šumperk, (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutí č.j. SPU 187896/2013, jímž byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k.ú. Zvole u Zábřeha. Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobce namítá, že 1) nesouhlasí s tím, jaké mu byly směněny pozemky za jaké, když z jeho pravidelných pozemků na rovině udělal správní orgán nepravidelné obrazce ve svahu, které jsou obtížně využitelné. Dále dostal pozemek na dně přehrady. Dle jeho názoru k účelům protipovodňové soustavy mají sloužit veřejné pozemky a nikoli soukromé. Nesouhlasí také s tím, že jeho pravidelný pozemek věnoval úřad sousedovi a jemu za něj určil pozemek ve špici ve tvaru trojúhelníku, sousedícího převážně s komunikací;

2) mu byl směnou pozemků odcizen památný rodinný dub, a tento dub byl navíc zbaven nárazníkového ochranného pásma. Dle žalobce došlo k posunu hranice pozemku o 2 metry;

3) mu správní orgán nedodal požadovanou svahovou situaci nových pozemků a zvětšenou mapu nových pozemků;

4) je zcela účelové tvrzení správního orgánu, že u svých námitek neuvedl čísla konkrétních parcel, když při pohledu na mapu a porovnání nových a původních pozemků je věc zcela zřejmá. Čísla navíc byla uvedena;

5) správní orgán porovnává parcely jako celek, má přitom vycházet z jednotlivých parcel, tedy porovnávat ceny, polohy atd. za každý pozemek;

6) je obětí diskriminace, a namítá podjatost úřadu, o níž dle jeho názoru svědčí to, že mu správní orgán zasílal neúplné materiály, v rozporu s deklarovaným obsahem a pozvánky na jednání mu v minimálně třech případech zaslal tak, že je obdržel pozdě, bez přiměřeného předstihu.

Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí, neboť žalovaný i správní orgán I. stupně postupovali podle zákona. Žalobní body jsou pouze přeformulovanými odvolacími body, v celém řízení se opakují a byly se žalobcem opakovaně projednány, a zároveň na ně bylo správním orgánem I. stupně opakovaně písemně odpovězeno, viz dopisy č. j. SPU 202784/2013 ze dne 22. 5. 2013 a SPU 340164/2013 ze dne 16. 8. 2013. K žalobní námitce, jež nebyla součástí odvolání, a sice zvýhodňování majitelů sousedních pozemků, žalovaný sdělil, že se správní orgán I. stupně řídil ustanoveními zákona bez ohledu na to, kdo je vlastníkem sousedních pozemků žalobce. V odvolacím řízení nebylo zjištěno, že by nebyla dodržena kritéria dle ustanovení § 10 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech. Ohledně žalobcem požadovaných dokumentů žalovaný uvedl, že žalobcem požadovaný dokument svahové situace není součástí dokumentace návrhu. Situační mapy jeho nových pozemků v měřítku 1:1000 a zákres s podrobným vysvětlením mu byly zaslány.

K problematice umístění dubu žalovaný uvedl, že tento se nachází na pozemku p. č. 2717, který je ve vlastnictví žalobce, nesouhlasí tak s tvrzením žalobce, že mu byl dub zcizen, že došlo k posunu pozemku o 2 metry a uvádí, že žalobce nikdy toto své tvrzení neprokázal. Žalovaný nezjistil v řízení diskriminaci žalobce, žalobce byl v řízení vždy řádně a včas obeslán. Doporučenou korespondenci ve většině případů nepřevzal a byla doručena fikcí. U všech pozvánek k jednání byla informace o možnosti sjednání náhradního termínu, které žalobce nikdy nevyužil. Správní orgán I. stupně žalobce navštívil několikrát osobně, ale bezúspěšně. Sjednanou schůzku u správního orgánu I. stupně žalobce následně zrušil.

Žalobce hodinu před jednáním nařízeným na den 7. 12. 2015 zaslal soudu žádost o odročení jednání s tím, že jej postihl neočekávaný úraz. Své tvrzení o úrazu blíže nespecifikoval a svoji žádost nijak neosvědčil. Soud tak nemohl posoudit, zda se jedná o důležitý důvod, pro nějž může být jednání odročeno (ustanovení § 50 s. ř. s.), a proto žádosti nevyhověl a nařízené jednání neodročil. Dále soud přihlédl při posuzování omluvy žalobce v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu k tomu, že obdobně žalobce postupoval ve správním řízení, kdy z různých důvodů opakovaně rušil sjednané schůzky se správními orgány (k tomu blíže viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2005, č. j. 2 Afs 5/2005-96).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) vlastníků pozemků navrhne pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Porovnání ceny, výměry a vzdálenosti navrhovaných pozemků s původními pozemky se provádí celkem za všechny pozemky vlastníka řešené v pozemkových úpravách (§ 2).

Podle odst. 2 tohoto ustanovení cena je přiměřená, pokud není ve srovnání s původní cenou vyšší nebo nižší o více než 4 %. Překročení kritéria ve prospěch vlastníka lze jen za předpokladu, že vlastník souhlasí s uhrazením rozdílu ceny přesahující toto kritérium. Úhrada se nevztahuje na pozemky ve vlastnictví státu. V případě pozemků ve vlastnictví krajů se úhrada nevyžaduje v případě, že jsou na těchto pozemcích umístěny veřejně prospěšné stavby. K přijetí částky, stanovení její výše a lhůty k zaplacení je příslušný pozemkový úřad. V případě, že do pozemkových úprav vstupuje vlastník pouze s jedním pozemkem, který nelze z technických důvodů umístit tak, aby nebylo překročeno toto kritérium ve prospěch vlastníka, může pozemkový úřad se souhlasem sboru, je-li zvolen, od požadavku na uhrazení rozdílu ceny ustoupit. Od úhrady částky nepřesahující 100 Kč se upouští vždy.

Podle odst. 3 tohoto ustanovení nově navrhované pozemky jsou v přiměřené výměře, pokud rozdíl výměry původních a navrhovaných pozemků nepřesahuje 10 % výměry původních pozemků.

Podle odst. 4 tohoto ustanovení nově navrhované pozemky jsou v přiměřené vzdálenosti, pokud rozdíl ve vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků není vyšší nebo nižší než 20 %. Vzdálenost se měří od bodu dohodnutého na úvodním jednání.

Podle odst. 5 tohoto ustanovení snížení nebo zvýšení ceny, výměry a vzdálenosti nově navrhovaných pozemků oproti původním pozemkům nad rámec stanovených kritérií přiměřenosti lze provést jen se souhlasem vlastníka. Za tento souhlas se nepovažuje postup podle § 9 odst. 21.

V komplexních pozemkových úpravách je rozhodné, s ohledem na požadavky přiměřenosti ceny, výměry a vzdálenosti podle § 10 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách souhrnné posouzení ceny, výměry a vzdálenosti pozemků vstupujících a zahrnutých do pozemkových úprav s celkovou cenou, výměrou a vzdálenosti vyčleňovaných pozemků. Dílčí výkyvy v ceně, vzdálenosti a výměře u jednotlivých pozemků jsou možné, ale nejsou podstatné. Rozhodující je celkový finální stav. (K tomu blíže rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002-86, dostupné na www.nssoud.cz). Soud tak k námitce žalobce č. 5) uzavírá, že tato je nedůvodná, neboť správní orgán postupoval řádně dle zákona, pokud posuzoval přiměřenost ceny, výměry a vzdálenosti celkem za všechny žalobcovy směřované pozemky a nikoli jednotlivě.

Vzhledem k námitkám žalobce č. 1) a 2), které se týkají jeho nesouhlasu s tím, jaké pozemky mu byly směřovány za jaké, provedl krajský soud s ohledem na výše uvedené souhrnný náhled na pozemkové úpravy z hlediska údajů obsažených ve správním spise. Ze správního spisu soud zjistil, že celková výměra pozemků ve vlastnictví žalobce zahrnutá do pozemkových úprav činila 68.345 m², zatímco nově navrhovaná výměra měla plochu 66.013 m², což představuje o 2.332 m² méně v neprospěch žalobce, rozdíl výměry tak činí - 3,4 %, když přípustný zákonný rozdíl je dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o pozemkových výměrách ± 10 %. Původní nárok co do ceny činil 550.893,68 Kč, zatímco nově navrhovaná cena dosahuje výše 547.157,04 Kč, což představuje rozdíl v neprospěch žalobce o 3.736,64 Kč, což je - 0,68 %, když přípustný zákonný rozdíl cen je dle ustanovení § 10 odst. 2 zákona o pozemkových výměrách ± 4 %. Celková vzdálenost mezi pozemky zahrnutými a vstupujícími do pozemkových úprav vzdálenost činila 1,059 km, zatímco vzdálenost u nově navrhovaných vyčleňovaných pozemků byla stanovena na 1,199 km, což je rozdíl o 140 m v neprospěch žalobce, což představuje - 11,68 % rozdílu vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků, když přípustný zákonný rozdíl vzdáleností dle ustanovení § 10 odst. 4 zákona o pozemkových výměrách je ± 20 %. S ohledem na tyto závěry krajský neshledal, že by byla porušena závazná kritéria co do přiměřenosti podle § 10 zákona o pozemkových úpravách.

Podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 3/4 výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Váha hlasu podílového spoluvlastníka odpovídá jeho podílu na celkové výměře pozemků.

Obdobně i z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují tři čtvrtiny výměry pozemků dotčené pozemkovými úpravami. Právní úprava předpokládá, že je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 10 zákona o pozemkových úpravách neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami mohou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.

Vzhledem ke skutečnosti, že v případě pozemkových úprav obce Zvole s těmito úpravami souhlasili vlastníci 96,46% výměry pozemků dotčených pozemkovými úpravami, nezbyvá žalobci s ohledem na výše uvedené než provedení pozemkových úprav respektovat. Žalobní námitky č. 1) a 2) jsou tak nedůvodné. Nad rámec uvedeného soud doplňuje, že pokud se týká žalobcem zmíněného dubu, bylo zjištěno, že tento zůstal ve vlastnictví žalobce (pozemek p. č. 2717), žalobce své tvrzení o opaku nikdy neprokázal.

K žalobnímu bodu č. 3) soud uvádí, že správní orgán je povinen dle ustanovení § 8 a 9 zákona o pozemkových úpravách zabezpečit vypracování soupisu nároků vlastníků pozemků a odborné zpracování návrhu pozemkových úprav, má povinnost doručit je vlastníkům, jejichž pobyt je znám. V rámci zpracovávání návrhu pořizuje dokumentaci potřebnou pro provedení pozemkových úprav. Není mu zákonem stanovena povinnost zajistit zpracování a poskytnutí jakéhokoli dokumentu, který žalobce či jiný vlastník dotčený pozemkovými úpravami požaduje. Dle správního spisu žalobcem požadovaná svahová situace není jeho součástí, situační snímky pozemků žalobce v měřítku 1:1000 byly žalobci zaslány, když zásilku si dle doručky převzal osobně dne 8. 8. 2011.

K žalobnímu bodu č. 4) soud uvádí, že tento je rovněž nedůvodný. Předně je nutno uvést, že pouhé tvrzení žalobce o účelovosti tvrzení správního orgánu, aniž by žalobce uvedl, v čem spatřuje v souvislosti s touto námitkou zkrácení svých práv a aniž by zde byla dána jakákoli souvislost s hodnocením skutkového stavu, z čehož by bylo lze dovodit, že rozhodnutí správního orgánu trpí takovou vadou, která může

způsobit jeho nezákonnost, nelze než považovat za účelové. Soud doplňuje, že žalobce ve svém odvolání skutečně čísla parcel neuvedl, tvrzení žalobce v žalobě o jejich uvedení je tak nepravdivé. Žalovaný se ve svém rozhodnutí vypořádal se žalobcem neurčitě formulovanými odvolacími námitkami pouze obecně, když na takové námitky ani jinak reagovat nemohl. Závěr žalobce vyjádřený v žalobě, že při pohledu na mapu je situace zřejmá, je pouze jeho subjektivním dojmem, který soud nesdílí, neboť pozemkové úpravy se v případě žalobce týkají původních 27 pozemků a nových 16 pozemků.

Soud se podrobně zabýval námitkou č. 6) žalobce a dospěl k závěru, že správní orgány jednaly zcela v souladu se zákonem a v duchu zásady dobré správy a součinnosti s účastníky, jak je vyjádřena v ustanovení § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Ze správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně se usilovně snažil projednat se žalobcem návrh pozemkových úprav a na jeho korespondenci vždy reagoval. Žalobci byl v listopadu 2008 zaslán návrh nového uspořádání pozemků, žalobce dne 8. 12. 2008 zaslal správnímu orgánu I. stupně nesouhlas s pozemkovými úpravami. Správní orgán I. stupně jej pozval na projednání souhlasu na den 2. 4. 2009, pozvánka byla žalobci doručena dne 11. 3. 2009, následně pozvánka na den 16. 4. 2009 byla žalobci doručena dne 10. 4. 2009. Obsahem pozvánky bylo vždy sdělení, že pokud se žalobce nemůže jednat v daném termínu zúčastnit, má tuto skutečnost sdělit telefonicky a bude s ním dohodnut další postup. Dne 16. 4. 2009 se konalo projednání nesouhlasu žalobce, který se na jednání bez omluvy nedostavil. Následně bylo žalobci opakovaně zasláno sdělení k nesouhlasu k návrhu nového uspořádání pozemků, žalobce si zásilku ani v jednom případě nepřevzal. Následně se k žalobci osobně dostavila pracovnice správního orgánu I. stupně, žalobce však doma nezastihla, zanechala mu ve schránce nový návrh pozemkových úprav. Dne 14. 7. 2011 zaslal žalobce znovu nesouhlas s návrhem uspořádání pozemků ze dne 27. 6. 2011 a požádal o situační snímky (viz výše). Správní orgán I. stupně žalobci dopisem ze dne 21. 7. 2011 sdělil, že bylo v novém návrhu vyhověno požadavkům žalobce ze dne 9. 12. 2008. Pozvánka na projednání návrhu na den 26. – 27. 11. 2012 byla žalobci doručena vložení do schránky až dne 27. 11. 2012. Je tedy pravdou, že v tomto případě došlo k doručení pozvánky bez dostatečného předstihu, ale s ohledem na skutečnost, že žalobce měl možnost dohodnout si jiný termín projednání, nebyl tímto nijak poškozen na svých právech. Navíc, jak uvedeno dále, i správní orgán se snažil návrh pozemkových úprav se žalobcem opětovně projednat.

Dne 25. 2. 2013 žalobce znovu zaslal svůj nesouhlas s novým pozemkovým uspořádáním a uvedl, že na jednání v prosinci byl pozván opožděně. Byla dohodnuta schůzka v bydlišti žalobce na den 2. 4. 2013 k projednání pozemkových úprav, tuto však žalobce e-mailem z důvodu nemoci dne 2. 4. 2013 ráno zrušil. Dne 9. 4. 2013 byl žalobce správním orgánem I. stupně kontaktován telefonicky, kdy žalobce sdělil, že je stále nemocen, proto mu pracovnice správního orgánu I. stupně vysvětlila změny návrhu telefonicky a byl informován o tom, že vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán I. stupně již obdržel souhlas od více než 75 % vlastníků pozemků, bude dne 15. 4. 2013 vystaven návrh nového uspořádání. Žalobce znovu potvrdil svůj nesouhlas. Dne 16. 5. 2013 obdržel správní orgán I. stupně námitku žalobce k vystavenému návrhu. K této jeho námitce bylo žalobci zasláno sdělení, v němž byly

jeho námitky vypořádány, sdělení bylo žalobci doručeno dne 7. 6. 2013.

Lze tak uzavřít, že správní orgány vyvinuly veliké úsilí a prokázaly ve vztahu k žalobci vysokou míru vstřícnosti, aby s ním návrh pozemkových úprav projednali. Soud se naopak domnívá, že to byl žalobce, kdo správnímu orgánu neposkytoval dostatečnou součinnost, aby správní orgán mohl návrh se žalobcem projednat.

Žalobce spatřuje podjatost v tom, že mu správní orgán I. stupně zasílal neúplné materiály. Pokud by tomu tak bylo, jednalo by se případně o nesprávný postup v rozhodovací činnosti, nikoli o podjatost, jak se domnívá žalobce. Podjatostí je zájem osoby bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu na výsledku řízení s ohledem na její poměr k věci, k účastníkům řízení či jejich zástupcům (ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu). Žádnou z těchto skutečností žalobce netvrdil. Žalobce blíže nespecifikuje, kdy došlo k jím tvrzenému případu rozporu obsahu zásilky s deklarovaným obsahem, ani neuvádí, v čem rozpor spočíval, tedy co mu dle jeho názoru nebylo zasláno. Soud se tak touto námitkou nemohl blíže zabývat.

Soud tedy uzavírá, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s.ř.s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 7. prosince 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu